

e frig la mine

George Ioniță

e frig la mine în odaie
și-n sobă focul n-a mai ars de mult
pe trupul meu
călduri se scurg șiroaie
din liniștea tăcută
mă înfrupt

vântul scutură perdeaua
și prin crăpături aduce
miros proaspăt de zăpadă
șuierând apoi se duce

din razele de lună se adapă
flori de gheață la ferestre
chipul tău incremenind
în vitralii de poveste

eu mâna tremurândă-ntind
ochii tăi să îți atingă
dar fiebinteala ei topește
și lacrimi reci încep să-ți curgă